
Zarejestrowane w Warszawie 14 lutego 2005

Partnerzy wspierający;

AUIPE – BAPE- DAES – EnMS Polska – ERG s.c. – FEWE – FPE – GIG – ISOQAR – NAPE – PCT – RAPE- RAPEiS – STERNET

Warszawa dn. 20.10.2025 r

Ministerstwo Klimatu i Środowiska
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa

Szanowni Państwo,

W związku z udostępnieniem 30 września, na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji przez Ministra Klimatu i Środowiska projektu ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej oraz niektórych innych ustaw, dalej „UC77” – Ogólnokrajowe Stowarzyszenie „Poszanowanie Energii i Środowiska” (SAPE-POLSKA) - dalej „SAPE” pragnie poczynić następujące spostrzeżenia:

1. Uważamy za bardzo istotne i konieczne dostosowanie krajowych regulacji do wymagań Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1791 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie efektywności energetycznej. Jednocześnie uważamy za kluczowe, aby transponując wymagania Dyrektywy dostosowywać je do specyfiki krajowego rynku efektywności energetycznej oraz uwzględnić doświadczenia zebrane podczas wielu lat funkcjonowania w Polsce systemów wsparcia efektywności energetycznej.
2. Z zadowoleniem przyjmujemy: wzmocnienie roli umów o poprawę efektywności energetycznej, zobowiązanie Prezesa URE do wdrożenia platformy efektywności energetycznej, wprowadzenie mechanizmu kontroli zgodności ze stanem faktycznym odsetka audytów efektywności energetycznej w miejscu lokalizacji przedsięwzięć oraz wprowadzenie próby uregulowania zawodu audytora efektywności energetycznej,
3. Z zaskoczeniem przyjęliśmy fakt, że projekt UC77 z dnia 5.03.2025 roku został przekazany do konsultacji publicznych dopiero 30.10.2025 roku. Jesteśmy głęboko przekonani, że wcześniejsze przekazanie projektu do konsultacji pozwoliłoby lepiej dopracować przepisy, które będą kształtować ten bardzo ważny rynek w najbliższych latach.
4. Uważamy za niepojęty fakt zignorowania w większości opinii ekspertów wyrażonej w stanowisku SAPE z dnia 14.07.2025 r. w odpowiedzi na zaproszenie do konsultacji projektowanych zmian. Przedmiotowe stanowisko dołączamy do tego pisma (Załącznik nr.1) i podtrzymujemy zasadność sformułowanych w nim uwag i propozycji.
5. Z niepokojem przyjęliśmy brak spójności logicznej pomiędzy proponowaną wysokością opłaty zastępczej (2327 zł/toe za rok 2026 – czyli równą co do wartości dotychczasowej regulacji) a konkluzjami sformułowanymi w „Załączniku nr 3 Rola opłaty zastępczej w systemie świadectw efektywności energetycznej” dotyczącymi zbyt niskiego poziomu opłaty zastępczej, cyt.:
 - a. „Średni koszt tony oleju ekwiwalentnego oszczędności energii finalnej, uzyskanej z przedsięwzięć realizowanych ze środków z opłaty zastępczej wyniósł w latach 2013-2020 ok.

16 tys. zł. Natomiast opłata zastępcza uiszczana przez podmioty zobowiązane w tym okresie była około 10 razy mniejsza od ww. kosztu za tonę oleju ekwiwalentnego oszczędności energii finalnej otrzymanego przez NFOŚiGW.”.

- b. „Jak pokazano w dwóch powyższych przykładach rzeczywisty koszt oszczędności energii znacząco przewyższa wysokość jednostkowej wartości opłaty zastępczej, jest zbyt niski, by stanowić realną zachętę do inwestowania w efektywność energetyczną.”.
 - c. „Należy dostosować wysokość opłaty zastępczej, aby przywrócić jej rolę w systemie świadectw efektywności energetycznej.”.
6. Dodatkowo, wskazujemy na konieczność właściwego i jednoznacznego stosowania szeregu definicji, w tym „systemu zarządzania energią”. W zaproponowanych przepisach tą samą nazwę stosuje się zarówno do sposobu zarządzania przedsiębiorstwem jak i do systemów teleinformatycznych integrujących automatykę sterującą z urządzeniami pomiarowo-kontrolnymi. Wykorzystanie tego samego określenia do dwóch bardzo różnych rodzajowo pojęć będzie niejednoznacznie interpretowane, a dodatkowo naruszy zasadę zapisaną w Rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" § 10. wskazującą, że do oznaczenia różnych pojęć nie można wykorzystywać tych samych określeń. Dla przykładu można przytoczyć przepis z Rozdziału 4b Zasady wdrażania systemu zarządzania energią „Art. 35d. 1. Przedsiębiorca [...] wdraża system zarządzania energią określony w Polskiej Normie dotyczącej systemów zarządzania energią, wymagań i zaleceń użytkowania”. Ten przepis w sposób jasny kieruje do normy PN-ISO 50001:2018, która opisuje sposób zarządzania przedsiębiorstwem. Natomiast w Art. 19 ust. 1 pkt 7 opisany jest system teleinformatyczny integrujący automatykę sterującą z urządzeniami pomiarowo-kontrolnymi: „7) wdrażanie systemów zarządzania energią:
- a) stosowanie systemów pomiarowych, monitorujących i sterujących procesami energetycznymi i przemysłowymi,
 - b) instalacja urządzeń pomiarowo-kontrolnych, teletransmisyjnych oraz automatyki.”,
7. Inne szczegółowo opisane uwagi przedstawiamy w tabeli poniżej:

Tabela 1. Propozycje i uwagi do UC77:

lp	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu
1	17) w art. 19: a) w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) wdrażanie systemów zarządzania energią: a) stosowanie systemów pomiarowych, monitorujących i sterujących procesami energetycznymi i przemysłowymi, b) instalacja urządzeń pomiarowo-kontrolnych, teletransmisyjnych oraz automatyki.”,	Zgodnie z przytoczoną w Tabeli Zgodności definicją a także wg innych oficjalnych źródeł „system zarządzania energią” oznacza zbiór wzajemnie powiązanych lub wzajemnie oddziałujących elementów strategii, która wyznacza cel w zakresie efektywności energetycznej oraz zawiera plan osiągnięcia tego celu, w tym monitorowanie rzeczywistego zużycia energii, działania podejmowane w celu zwiększenia efektywności energetycznej i pomiar postępów. Wdrażanie "systemu zarządzania energią" nie polega zatem na stosowaniu systemów pomiarowych czy instalowaniu	17) w art. 19: a) w ust. 1 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) wdrażanie systemów do zarządzania energią: a) stosowanie systemów pomiarowych, monitorujących i sterujących procesami energetycznymi i przemysłowymi, b) instalacja urządzeń pomiarowo-kontrolnych, teletransmisyjnych oraz automatyki.”,

		automatyki. Takie działania mogą być co najwyżej jednym w wielu efektów wdrożenia "systemu zarządzania energią" do kultury organizacyjnej przedsiębiorstwa. Aby uniknąć mylnych interpretacji proponuje się rozróżnienie "systemów zarządzania energią" w rozumieniu ISO 50001 oraz "systemów do zarządzania energią" w rozumieniu systemów teletechnicznych integrujących funkcje pomiarowe z automatyzacją sterowania.	
2	17) w art. 19: b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu: „1b. Przepisu ust. 1 pkt 2 i pkt 3 lit. c nie stosuje się do przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej wspierających wykorzystanie technologii bezpośredniego spalania paliw kopalnych w budynkach mieszkalnych.”;	Nie jest jasne, co oznacza sformułowanie "wspierających wykorzystanie technologii bezpośredniego spalania paliw kopalnych". Niewątpliwie zasadne jest promowanie przedsięwzięć ograniczających spalanie paliw, w tym działań zwiększających sprawności istniejących źródeł oraz instalacji energii zasilanych paliwami kopalnymi. Aby uniknąć wątpliwości interpretacyjnych proponuje się jednoznacznie wskazać, że modernizacje przeprowadzane w budynkach zasilanych paliwami kopalnymi są również objęte systemem wsparcia efektywności energetycznej.	"17) w art. 19: b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu: „1b. Przepisu ust. 1 pkt 2 i pkt 3 lit. c nie stosuje się do przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej polegających na wykorzystaniu technologii bezpośredniego spalania paliw kopalnych w budynkach mieszkalnych.”;
3	Rozdział 4b Zasady wdrażania systemu zarządzania energią 3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorcy realizującego na terenie swojego przedsiębiorstwa umowę o poprawę efektywności energetycznej wdrażającą niezbędne elementy systemu zarządzania energią, określone w Polskiej Normie dotyczącej systemów zarządzania energią, wymagań i zaleceń użytkownika.	Rekomenduje się wykreślenie w całości ust. 3. z powodu jego zbyt ogólnego brzmienia prowadzącego do braku jasności co do zakresu możliwego stosowania. Przepis w obecnym brzmieniu będzie prowadził do niejednoznacznych interpretacji mogących być niezgodnymi z intencją EED. Zgodnie z przytoczoną w Tabeli Zgodności definicją a także wg innych oficjalnych źródeł „system zarządzania energią” oznacza zestaw działań, które z powodu swojego charakteru nie mogą być co do zasady realizowane na podstawie umowy o poprawę efektywności energetycznej - czyli dotyczą całego przedsiębiorstwa oraz kompleksowego zakresu jego działań. Umowa o poprawę efektywności energetycznej dotyczy w praktyce niemal zawsze jedynie wycinka przedsiębiorstwa oraz wycinka jego działań (np.	ust. 3. wykreślony w całości

		wybudowania i eksploatacji określonej instalacji). Zgodnie z Zaleceniem 2024/2002 ustanawiającym wytyczne dotyczące interpretacji art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1791 w odniesieniu do systemów zarządzania energią i audytów energetycznych, "...aby zwolnienie to obowiązywało, należy stosować zasadę porównywalnego wpływu. Oznacza to, że umowa o poprawę efektywności energetycznej musiałaby obejmować całe przedsiębiorstwo, w tym wszystkie jego obiekty oraz wszystkie systemy i procesy zużywające energię; musiałby one być objęte systemem zarządzania energią zgodnym z wymogami dyrektywy w sprawie efektywności energetycznej. W praktyce taki przypadek trudno sobie wyobrazić, ponieważ umowy o poprawę efektywności energetycznej mają jasno określone granice systemu i zazwyczaj obejmują tylko określone obiekty lub systemy energetyczne. Te części przedsiębiorstwa, które poprawiły już swoje zużycie energii dzięki umowie o poprawę efektywności energetycznej, mogą zostać wyłączone z działań wymaganych w ramach systemu zarządzania energią. Na przykład, jeżeli istnieje umowa o poprawę efektywności energetycznej, która optymalizuje oświetlenie hal produkcyjnych, obszar ten nie musi już być uwzględniany w systemie zarządzania energią. Należy jedynie zapewnić, aby informacje wymagane i przydatne do celów systemu zarządzania energią były przekazywane z projektu umowy o poprawę efektywności energetycznej do procesu sprawozdawczości wewnętrznej..."	
4	32) w art. 36: c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu: „2a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przedsiębiorcy realizującego na terenie swojego przedsiębiorstwa umowę o poprawę efektywności	Zgodnie z przytoczoną w Tabeli Zgodności definicją a także wg innych oficjalnych źródeł „system zarządzania energią” oznacza zestaw działań, które z powodu swojego charakteru nie będą co do zasady realizowane na podstawie	ust. 2a. wykreślony w całości

	energetycznej wdrażającą niezbędne elementy systemu zarządzania energią, określone w Polskiej Normie dotyczącej systemów zarządzania energią.”,	umowy o poprawę efektywności energetycznej. Rekomenduje się wykreślenie w całości ust. 2a.	
5	35) w art. 37: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Audyt energetyczny przedsiębiorstwa: 1) należy przeprowadzać na podstawie aktualnych, mierzonych i możliwych do zidentyfikowania danych operacyjnych dotyczących zużycia energii oraz, w przypadku energii elektrycznej, zapotrzebowania na moc;	Nie jest jasne, co w praktyce oznacza sformułowanie "zapotrzebowanie na moc". Rekomenduje się wykorzystanie sformułowania zapisanego w ZAŁĄCZNIKU VI do DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2023/1791 z dnia 13 września 2023 r., które jest znacznie bardziej jednoznaczne.	35) w art. 37: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Audyt energetyczny przedsiębiorstwa: 1) należy przeprowadzać na podstawie aktualnych, mierzonych, możliwych do zidentyfikowania danych operacyjnych dotyczących zużycia energii i (w odniesieniu do elektryczności) profilu obciążenia "
6	Art. 38b. 1. Nie rzadziej niż dwa razy do roku przeprowadza się egzamin kwalifikacyjny z zakresu sporządzania audytu efektywności energetycznej lub audytu energetycznego przedsiębiorstwa, zwany dalej „egzaminem”. Informację o terminie i miejscu egzaminu Prezes Urzędu Dozoru Technicznego, zwany dalej „Prezesem UDT”, ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem egzaminu.	Przepis pozwala na dowolne definiowanie zakresu tematycznego egzaminu przez komisje egzaminacyjne. Jednocześnie wynik egzaminu otwiera lub zamyka drogę do wykonywania audytów efektywności energetycznej. Wydaje się zasadne, aby zakres wiedzy i umiejętności sprawdzanych podczas egzaminu nie mógł być arbitralnie określany przez członków poszczególnych komisji egzaminacyjnych. Proponuje się dodać ust. 1a wskazujący na konieczność opracowania i publikowania regulaminu egzaminu.	1a. Prezes UDT jest zobowiązany do opracowania i bieżącego aktualizowania regulaminu określającego między innymi zakres wiedzy i umiejętności sprawdzanych w ramach egzaminu. Załącznikiem do regulaminu powinien być zestaw przykładowych pytań i zadań egzaminacyjnych. Przed opublikowaniem regulaminu Prezes UDT zobowiązany jest przeprowadzać konsultacje jego treści z odpowiednimi organizacjami i stowarzyszeniami branżowymi, przedstawicielami uczelni wyższych oraz innymi podmiotami, które wyrażą taką chęć.
7	Art. 24. 3. O posiadaniu wdrożonego systemu zarządzania energią przedsiębiorca zawiadamia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy, o którym mowa w wprowadzeniu do wyliczenia w art. 29.	Art. 29 nie zawiera zapisów dotyczących przywołanego wyliczenia.	
8	Art. 25. 1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 36 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po raz pierwszy przeprowadzi audyt energetyczny przedsiębiorstwa w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o którym mowa w wprowadzeniu do wyliczenia w art. 29.	Art. 29 nie zawiera zapisów dotyczących przywołanego wyliczenia.	
9	Art. 12 u4. otrzymuje brzmienie: „4. Opłatę zastępczą uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego	Powstaje realne ryzyko niezrealizowania celu oszczędności w wyniku pozbawienia systemu	Art. 12 u4. otrzymuje brzmienie: „4. Opłatę zastępczą uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego

	<i>Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, do dnia 30 czerwca trzeciego roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 10 ust. 1. Wpływy z opłaty zastępczej stanowią przychód tego Funduszu.”,</i>	<i>dwuletnich wpływów. Brak jest realnego uzasadnienia dla tej zmiany, w wyniku której podmioty zobowiązane otrzymują dwa dodatkowe lata na zatrzymanie zebranych od odbiorców końcowych środków. Opóźnienie wpłaty środków do NFOŚiGW opóźnia reinwestycję adresowanych celowo środków przez ich ustawowego operatora.</i>	<i>Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 10 ust. 1. Wpływy z opłaty zastępczej stanowią przychód tego Funduszu.”,</i>
10	<i>„Art. 9a. 3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za zrealizowany w przypadku, gdy w okresie 3-letnim średnioroczne całkowite zużycie energii finalnej wynosi co najmniej 1,9%.</i>	<i>Wydaje się, że proponowany zapis jest błędem językowym.</i>	<i>„Art. 9a. 3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za zrealizowany w przypadku, gdy w okresie 3-letnim średnioroczne całkowite zmniejszenie zużycia energii finalnej wynosi co najmniej 1,9%.</i>
11	<i>Art. 38e. 1. Audytor efektywności energetycznej jest obowiązany do: 1) przechowywania sporządzonego audytu efektywności energetycznej lub audytu energetycznego przedsiębiorstwa przez okres 10 lat;</i>	<i>Jeśli audyt przeprowadza podmiot niebędący osobą fizyczną to on powinien być zobowiązany do przechowywania audytu do celów kontrolnych</i>	<i>Art. 38e. 1. Podmiot przeprowadzający audyt efektywności energetycznej lub audyt energetyczny przedsiębiorstwa jest obowiązany do: 1) przechowywania sporządzonego audytu efektywności energetycznej lub audytu energetycznego przedsiębiorstwa przez okres 10 lat;</i>
12	<i>UEE 2021 Art. 11. 1. Obowiązek, o którym mowa w art. 10 ust. 1, w zakresie: 1) 30 % tego obowiązku za 2016 r., 2) 20 % tego obowiązku za 2017 r., 3) 10 % tego obowiązku za 2018 r. – podmiot zobowiązany może zrealizować, uiszczając opłatę zastępczą. 1a. Obowiązek, o którym mowa w art. 10 ust. 1, w zakresie: 1) 20 % tego obowiązku za 2021 r. i 2022 r., 2) 10 % tego obowiązku za 2023 r., 2024 r. i 2025 r. – podmiot, o którym mowa w art. 10 ust. 2 pkt 6, może zrealizować, uiszczając opłatę zastępczą.</i>	<i>Obecny przepis zawiera nieaktualne cele. UC77 nie przewiduje zmian w art.11 ust.1 podczas gdy projektowane przepisy odwołują się do niego</i>	
13	<i>11) w art. 11: b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Podmiot zobowiązany, który nie spełnił wymagań określonych w ust. 3 i nie złożył zleceń kupna praw majątkowych wynikających ze świadectw efektywności</i>	<i>Opłata zastępcza nie może oznaczać jednocześnie dwóch różnych pojęć, tj. być dwukrotnością jednostkowej opłaty zastępczej oraz być zgodna z definicją z Art. 12. 1. „Opłatę zastępczą oblicza się jako iloczyn jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 2 i 3, i</i>	

	energetycznej na maksymalnie 4 transakcjach sesyjnych w roku kalendarzowym, może zrealizować obowiązek w zakresie w jakim nie nabył świadectw efektywności energetycznej na potrzeby rozliczenia danego roku kalendarzowego, uiszczając: 2) opłatę zastępczą w wysokości odpowiadającej dwukrotności wysokości jednostkowej opłaty zastępczej ustalonej zgodnie z art. 12 ust. 3a-3c – w przypadku, gdy średnia cena świadectw efektywności energetycznej notowanych w transakcjach sesyjnych w roku kalendarzowym, którego dotyczy obowiązek, jest niższa lub równa wysokości jednostkowej opłaty zastępczej ustalonej zgodnie z art. 12 ust. 3a-3c.”;	oszczędności energii finalnej, wyrażonej w tonach oleju ekwiwalentnego, wynikającej z wysokości obowiązku, o której mowa w art. 14 ust. 1, realizowanego w danym roku opłatą zastępczą.”	
14	12) w art. 12: a) uchyla się ust. 3, b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3c: „3a. Wysokość jednostkowej opłaty zastępczej za rok 2026 wynosi 2327 zł za tonę oleju ekwiwalentnego. 3b. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wysokość jednostkowej opłaty zastępczej na lata 2027–2030, biorąc pod uwagę:	Proponuje się usunąć punkt 3b z gdyż poskutkowałby on brakiem przewidywalności dla uczestników rynku. Proponuje się powiązać bezpośrednio wysokość opłaty zastępczej z kosztem zakupu efektu oszczędnościowego ze środków zgromadzonych z wpłat opłaty zastępczej do NFOŚiGW. Skoro wniesienie opłaty zastępczej skutkuje zgodnie z analizą przedstawioną w Załączniku nr 3 "Rola opłaty zastępczej w systemie świadectw efektywności energetycznej" wielokrotnym wzrostem kosztu uzyskania efektu, utrzymywanie dotychczasowego niskiego poziomu opłaty zastępczej powoduje w oczywisty sposób zachętę do jej uiszczania, a więc wzrost sumarycznego kosztu realizacji krajowego celu oszczędności energii finalnej. Zgodnie z uzasadnieniem opisanym w Załączniku nr 3 konieczne jest obecnie ustanowienie bodźców jednoznacznie zniechęcających do wnoszenia opłaty zastępczej (z tej puli efekt kupowany jest dużo drożej) a zachęcających do realizacji przedsięwzięć lub umarzania świadectw efektywności energetycznej (z tej puli efekt jest kupowany dużo taniej). Zignorowanie obserwacji poczynionej w Załączniku nr 3, i w	12) w art. 12: a) uchyla się ust. 3, b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a-3c: „3a. Wysokość jednostkowej opłaty zastępczej za rok 2026 wynosi 50% średniego kosztu tony oleju ekwiwalentnego oszczędności energii finalnej, uzyskanej z przedsięwzięć realizowanych ze środków z opłaty zastępczej w latach 2013-2020. Minister właściwy do spraw klimatu określi jej wysokość, w drodze obwieszczenia w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

		rezultacie zwiększenie sumarycznego kosztu realizacji krajowego celu oszczędności energii finalnej będzie stanowił szkodę dla interesu publicznego.	
15	3c. Wysokość jednostkowej opłaty zastępczej za rok 2031 oraz za każdy kolejny rok zwiększa się o 5 % w stosunku do wysokości jednostkowej opłaty zastępczej obowiązującej za rok poprzedni.”,	Proponuje się wprowadzić jasny mechanizm budujący przewidywalność dla uczestników rynku w całym okresie obowiązywania Ustawy.	3c. Wysokość jednostkowej opłaty zastępczej za rok 2027 oraz za każdy kolejny rok zwiększa się o 5 % w stosunku do wysokości jednostkowej opłaty zastępczej obowiązującej za rok poprzedni.”,
16	„Rozdział 5a Zadania właścicieli oraz operatorów centrum przetwarzania danych Art. 36b 1. Właściciele oraz operatorzy centrum przetwarzania danych o zapotrzebowaniu zainstalowanej infrastruktury informatycznej na energię elektryczną wynoszącym co najmniej 500 kW, publikują w miejscu publicznie dostępnym w Biuletynie Informacji Publicznej, a w przypadku jego braku, na stronie internetowej centrum, następujących aktualnych informacji dotyczących charakterystyki energetycznej centrum przetwarzania danych: 1) nazwa, 2) nazwa właściciela i operatorów, 3) data rozpoczęcia działania, 4) gmina, w której znajduje się siedziba, 5) powierzchnia pomieszczeń, 6) zainstalowana moc, 7) roczny przepływ danych przychodzących i wychodzących, 8) ilość danych przechowywanych i przetwarzanych, 9) zużycie energii, 10) wykorzystanie mocy, 11) wartości zadanych temperatur, 12) wykorzystanie ciepła odpadowego, 13) zużycie wody, 14) wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych – z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych. 2. Ustępu nie stosuje się do centrów przetwarzania danych wykorzystywanych lub zapewniających swoje usługi na potrzeby obronności państwa i ochrony ludności.”;	Proponowany zapis dotyczy szybko rozwijającej się branży ICT, która zgodnie z prognozami przytaczanymi przez Komisję Europejską już w roku 2030 przy ostrożnych szacunkach będzie odpowiedzialna za 3,21% zużycia energii w UE. Dodatkowo branża ta z racji rozwoju technologii AI oraz innych usług cyfrowych staje się kluczowa dla wielu Państw z punktu widzenia rozwoju gospodarki. Zaproponowany zapis w stosunku do zapisów DYREKTYWY PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2023/1791 z dnia 13 września 2023 r. w sprawie efektywności energetycznej oraz zmieniająca rozporządzenie (UE) 2023/955 (dalej Dyrektywy EED), w zakresie wymogów wobec centrów przetwarzania danych jak i samej zasady „Efektywność przede wszystkim” wypacza przesłanki wprowadzenia wymogów raportowych dla Branży ICT jak i samego celu, którym miało być dążenie do jak najlepszej efektywności wykorzystania energii przez centra przetwarzania danych. Proponowany zapis nie dość, że nie wprowadza jasnych, definiowalnych i mierzalnych wytycznych to dodatkowo poprzez użyte niedookreślone definicje wprowadzi dodatkowe zamieszanie oraz spowoduje, że operatorzy centrów przetwarzania danych będą dowolnie interpretowali zapisy tego paragrafu publikując dane często nie mające związku z faktycznym stanem rzeczy w zakresie efektywności energetycznej i wykorzystania mocy. Zapis nie wprowadza również kluczowych wskaźników efektywności jakie zostały	Rozdział 5a Zadania właścicieli oraz operatorów centrum przetwarzania danych Art. 36b 1. Właściciele oraz operatorzy centrum przetwarzania danych o zapotrzebowaniu zainstalowanej infrastruktury informatycznej na energię elektryczną wynoszącym co najmniej 500 kW, publikują w miejscu publicznie dostępnym w Biuletynie Informacji Publicznej, a w przypadku jego braku, na stronie internetowej centrum, następujących aktualnych informacji dotyczących charakterystyki centrum przetwarzania danych: 1) nazwa, 2) nazwa właściciela i operatorów 3) data rozpoczęcia działania, 4) gmina, w której znajduje się siedziba, 5) rodzaj centrum przetwarzania danych – z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych. 2. Właściciele oraz operatorzy centrum przetwarzania danych o zapotrzebowaniu zainstalowanej infrastruktury informatycznej na energię elektryczną wynoszącym co najmniej 500 kW, publikują w miejscu publicznie dostępnym w Biuletynie Informacji Publicznej, a w przypadku jego braku, na stronie internetowej centrum, następujących aktualnych informacji dotyczących charakterystyki energetycznej centrum przetwarzania danych: 1) PDIT [kW] - Zapotrzebowanie zainstalowanej infrastruktury informatycznej na energię elektryczną 2) SDC [m2] - Całkowita powierzchnia użytkowa centrum przetwarzania danych

	zdefiniowane w Dyrektywie i są powszechnie używane, a bezpośrednio odnoszą się do efektywności energetycznej centrów przetwarzania danych. Wskaźniki te są kluczowe z punktu widzenia efektywności energetycznej i obecnie operatorzy nie mają obowiązku ich publikacji a dodatkowo często wyliczają je bez odniesienia do norm w tym zakresie obowiązujących na terenie Polski co powoduje, że klienci i inne organizacje nie mają informacji o tych wskaźnikach lub są one niezgodne z rzeczywistością, co często jest również wynikiem świadomego działania operatorów centrów przetwarzania danych, próbujących wykazać się lepszymi wskaźnikami niż rzeczywiste. Zapisy ustawy powinny być jednoznaczne i wprowadzać zdefiniowane w Dyrektywie EED i Rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2024/1364 z dnia 14 marca 2024 r. w sprawie pierwszego etapu ustanawiania wspólnego unijnego systemu oceny centrów przetwarzania danych informacje o centrach przetwarzania danych i dodatkowo wprowadzać obowiązek ujawniania kluczowych wskaźników efektywności wymienionych w przywołanych powyżej aktach prawnych, kalkulowanych zgodnie z obowiązującymi normami – Rodzina Norm Europejskich CEN/CENELEC EN 50600-4 w jednoznaczny sposób definiuje wszystkie wytyczne i wymagania w tym zakresie. Należy również wspomnieć, że większość operatorów centrów przetwarzania danych posiada informacje wymagane Dyrektywą EED i Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2024/1364, które są mierzone w ramach ich normalnej działalności operacyjnej i ich pozyskanie nie będzie stanowiło żadnego lub znacznego dodatkowego kosztu, a pozwoli na osiągnięcie jak najlepszej efektywności energetycznej centrów przetwarzania danych oraz wzrostu konkurencyjności w tym sektorze w kraju jak i na rynku międzynarodowym.	3) SCR [m2] - Powierzchnia użytkowa pomieszczeń z komputerami w centrum przetwarzania danych 4) EDC [kWh] - Całkowite zużycie energii 5) EIT [kWh] - Całkowite zużycie energii przez sprzęt informatyczny 6) WIN [m3] - Całkowite zaopatrzenie w wodę 7) WIN-POT [m3] - Całkowite zaopatrzenie w wodę pitną 8) EREUSE [kWh] - Ponownie zużyte ciepło odpadowe 9) TWH [°C] - Średnia temperatura ciepła odpadowego 10) TIN [°C] - Średnią zadaną temperaturę powietrza dołotowego sprzętu informatycznego 11) ERES-TOT [kWh] - Całkowite zużycie energii odnawialnej 12) ERES-GOO [kWh] - Całkowite zużycie energii odnawialnej z gwarancji pochodzenia 13) ERES-PPA [kWh] - Całkowite zużycie energii odnawialnej pozyskanej w ramach umów zakupu energii elektrycznej 14) ERES-OS [kWh] - Całkowite zużycie energii odnawialnej z odnawialnych źródeł energii na miejscu – z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub innych informacji prawnie chronionych. 3. Właściciele oraz operatorzy centrum przetwarzania danych o zapotrzebowaniu zainstalowanej infrastruktury informatycznej na energię elektryczną wynoszącym co najmniej 500 kW, publikują w miejscu publicznie dostępnym w Biuletynie Informacji Publicznej, a w przypadku jego braku, na stronie internetowej centrum, następujących aktualnych informacji dotyczących wskaźników zrównoważonego charakteru centrum przetwarzania danych: 1) PUE - Efektywność wykorzystania energii 2) WUE - Efektywność wykorzystania wody 3) ERF - Współczynnik ponownego wykorzystania energii 4) REF - Współczynnik energii odnawialnej – z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych lub
--	--	--

		Alternatywą do specyfikacji zakresu ujawnianych informacji w Ustawie może być delegacja tego aspektu do adekwatnego Rozporządzenia.	innych informacji prawnie chronionych. 4. Informacje i wskaźniki wymienione w ust 1, 2 i 3 powinny być zgodne z definicjami i metodologią obliczeń wskazanymi w dyrektywie 2023/1791 w sprawie efektywności energetycznej, rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2024/1364 oraz Polskimi Normami przyjętymi przez Polski Komitet Normalizacyjny w zakresie centrów przetwarzania danych. Wskaźniki te powinny być odpowiednio udokumentowane przez operatora centrum przetwarzania danych i możliwe do weryfikacji przez podmioty zainteresowane. 5. Operatora centrum przetwarzania danych powinien wdrożyć proces ciągłego pomiaru i obliczeń informacji i wskaźników wymienionych w ust. 1, 2 i 3 zgodnie z wytycznymi Polskich Norm przyjętych przez Polski Komitet Normalizacyjny w zakresie centrów przetwarzania danych. 6. Ustępu nie stosuje się do centrów przetwarzania danych wykorzystywanych lub zapewniających swoje usługi na potrzeby obronności państwa i ochrony ludności.;
17	15) w art. 15a : a) w ust. 1 w pkt 2 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 3–7 w brzmieniu: „3) dociepleniu ścian zewnętrznych, 4) dociepleniu dachu lub stropodachu, 5) dociepleniu stropu nad piwnicą lub podłogą na gruncie, 6) wymianie stolarki okiennej, 7) modernizacji systemu wentylacji”, b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Przedsięwzięcia, o których mowa w ust. 1 pkt 3–7, mogą być realizowane w ramach programów dofinansowań wyłącznie u osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych energii elektrycznej lub odbiorców wrażliwych paliw gazowych.	Nie jest jasne uzasadnienie zawężenia części rodzajów przedsięwzięć realizowanych w ramach programów bezzwrotnych dofinansowań wyłącznie do osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych energii elektrycznej lub odbiorców wrażliwych paliw gazowych. Z racji oczekiwanego ryzyka niezrealizowania celu krajowego zasadnym jest zaprogramowanie mechanizmów pozwalających na elastyczne poszukiwanie oszczędności energii przez poszczególne mechanizmy. Proponuje się wykreślić punkt: "b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „1a. Przedsięwzięcia, o których mowa w ust. 1 pkt 3–7, mogą być realizowane w ramach programów dofinansowań wyłącznie u osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, odbiorców wrażliwych energii elektrycznej lub	15) w art. 15a : a) w ust. 1 w pkt 2 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 3–7 w brzmieniu: „3) dociepleniu ścian zewnętrznych, 4) dociepleniu dachu lub stropodachu, 5) dociepleniu stropu nad piwnicą lub podłogą na gruncie, 6) wymianie stolarki okiennej, 7) modernizacji systemu wentylacji, 8) wymianie urządzeń przeznaczonych do użytku domowego,

		odbiorców wrażliwych paliw gazowych." Proponuje się dodać punkt dotyczący przedsięwzięć polegających na wymianie urządzeń przeznaczonych do użytku domowego	
18	1) audyt efektywności energetycznej – opracowanie zawierające analizę zużycia energii oraz określające stan techniczny obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, zawierające wykaz przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, a także ocenę ich opłacalności ekonomicznej i możliwej do uzyskania oszczędności energii;	W wyniku dotychczasowych doświadczeń rekomenduje się jednoznaczne przywołanie norm polskich i międzynarodowych jako podstawy do wykonywania audytów efektywności energetycznej	Obecna UEE: Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) audyt efektywności energetycznej – opracowanie zawierające analizę zużycia energii oraz określające stan techniczny obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, zawierające wykaz przedsięwzięć służących poprawie efektywności energetycznej obiektu, urządzenia technicznego lub instalacji, a także ocenę ich opłacalności ekonomicznej i możliwej do uzyskania oszczędności energii, audyt efektywności energetycznej powinien być sporządzony w oparciu o odpowiednie normy europejskie i międzynarodowe;
19	Obecna UEE - proponuję się dodać definicje wykorzystywane dalej w Ustawie: Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: [obecnie brak niektórych kluczowych definicji]	Proponuje się jednoznacznie wskazać różnicę pomiędzy SZE oraz SdZE, które są różnymi rodzajowo pojęciami a są obecnie stosowane wymiennie. Dodatkowo proponuje się jednoznacznie określić normy europejskie oraz międzynarodowe, umowę o poprawę efektywności energetycznej oraz dostawcę usług energetycznych.	Obecna UEE - proponuję się dodać definicje wykorzystywane dalej w Ustawie: Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 19) „system zarządzania energią” oznacza zbiór wzajemnie powiązanych lub wzajemnie oddziałujących elementów strategii, która wyznacza cel w zakresie efektywności energetycznej oraz zawiera plan osiągnięcia tego celu, w tym monitorowanie rzeczywistego zużycia energii, działania podejmowane w celu zwiększenia efektywności energetycznej i pomiar postępów; 20) „system do zarządzania energią” oznacza zintegrowane rozwiązanie techniczne i informatyczne służące do ciągłego monitorowania, analizowania i optymalizacji zużycia, dystrybucji lub produkcji energii w danym obiekcie, procesie, urządzeniu lub ich zespołach, polegające na automatycznej regulacji systemów technicznych w oparciu o dane pomiarowe oraz algorytmy, w celu osiągnięcia i utrzymania określonego poziomu efektywności energetycznej; 21) „norma europejska” oznacza normę przyjętą przez Europejski Komitet Normalizacyjny, Europejski

			<i>Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki lub Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych, która jest udostępniona do użytku publicznego;</i> <i>22) „norma międzynarodowa” oznacza normę przyjętą przez Międzynarodową Organizację Normalizacyjną, która jest udostępniona do użytku publicznego;</i> <i>23) „umowa o poprawę efektywności energetycznej” oznacza umowę pomiędzy beneficjentem a dostawcą realizującym środek poprawy efektywności energetycznej, weryfikowaną i monitorowaną w trakcie całego okresu jej obowiązywania, zgodnie z którą roboty budowlane, dostawa lub usługa w ramach tego środka są spłacane w relacji do uzgodnionego w umowie poziomu poprawy efektywności energetycznej lub innego uzgodnionego kryterium charakterystyki energetycznej, na przykład oszczędności finansowych;</i> <i>24) „dostawca usług energetycznych” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która świadczy usługi energetyczne lub realizuje inne środki poprawy efektywności energetycznej w obiektach, urządzeniach, systemach, procesach lub w lokalach odbiorcy końcowego</i>
--	--	--	---

Z poważaniem,

Marek Amrozy
Wiceprezes Zarządu SAPE-POLSKA

Ogólnokrajowe Stowarzyszenie Poszanowania
Energii i Środowiska
00-002 Warszawa, ul. Świętokrzyska 20

Zarejestrowane w Warszawie 14 lutego 2005

Partnerzy wspierający;

AUIPE – BAPE- DAEŚ – EnMS Polska – ERG s.c. – FEWE – FPE – GIG – ISOQAR – NAPE – PCT – RAPE- RAPEIS – STERNET

Warszawa dn. 14.07.2025 r

Ministerstwo Klimatu i Środowiska
ul. Wawelska 52-54
00-922 Warszawa

Szanowni Państwo,

W związku z konsultacjami projektowanych zmian legislacyjnych w zakresie efektywności energetycznej W imieniu Ogólnokrajowego Stowarzyszenia "Poszanowanie Energii i Środowiska" (SAPE-POLSKA) - dalej "SAPE" przedstawiam w poniższej tabeli uwagi i propozycje. Różny charakter oraz różna perspektywa czasowa możliwości ich uwzględnienia wymusiła podział na dwie kategorie: do rozważenia w najbliższym czasie oraz w dalszej przyszłości. Pozostajemy otwarci na współpracę.

Tabela 1. Propozycje i uwagi do rozważenia w najbliższym czasie:

Ip.	Aspekt	Podejście obecne / problem	Podejście oczekiwane / rozwiązanie	Uzasadnienie
1	Sprawność oceny AEE	ocena przez zespół URE generująca opóźnienia i nie dająca realnych szans na zwiększenie skali w odpowiedzi na zwiększenie celu krajowego	Przeniesienie weryfikacji AEE do podmiotu / podmiotów mających lub mogących łatwo i elastycznie pozyskiwać adekwatnie szerokie i zróżnicowane kompetencje techniczne wraz z zabezpieczeniem odpowiedniego finansowania takich działań (albo z budżetu Państwa, albo pozabudżetowo z opłat od wnioskodawców). Propozycje podmiotu/podmiotów: a) wyższe uczelnie techniczne b) UDT c) KAPE d) Instytut Energetyki e) jakiegokolwiek inny podmiot dający rynkowi stabilną perspektywę ciągłości działania, odpowiednich kompetencji i powtarzalności ocen	System BC zawierający efekt zachęty powinien zapewniać wnioskodawcom przewidywalne zasady
2	Duże zróżnicowanie obszarów i zagadnień technicznych w AEE, stosowanie odpowiednich	W przypadkach niestandardowych przedsięwzięć URE często kwestionuje zastosowane sposoby wykazywania efektu, np. czasem nie uznaje zastosowania norm	Powołanie jednostki organizacyjnej lub wykorzystanie istniejącej instytucji (patrz pkt 1. powyżej), której by powierzono cele oraz nadano kompetencje do: a) wydawania oficjalnych opinii w zakresie techniczno-merytorycznym,	AEE w systemie BC obejmują bardzo zróżnicowane obszary i zagadnienia techniczne, więc sposoby wykazywania efektu energetycznego są adekwatne

	norm w obliczeniach AEE	międzynarodowych, czasem wymaga zastosowania określonych przez siebie wartości niezależnie od metod obliczeniowych wykorzystywanych powszechnie w audytingu energetycznym. Nie jest ustanowiony funkcjonalny system odwołań od stanowiska wyrażanego przez URE.	b) udziału przy rozstrzyganiu ewentualnych sporów, c) wydawania oficjalnych interpretacji w zakresie techniczno-merytorycznym stosowanych przepisów, metod obliczeniowych sposobów wykazywania efektu energetycznego d) publikowania oficjalnych przykładów obliczeń i metod wykazywania efektu energetycznego dla typowych i nietypowych przypadków Dodatkowo, przywołanie w rozporządzeniu w sprawie AEE odpowiednich norm oraz standardów jako podstawy do obliczania efektu energetycznego, m.in.: ISO 17741 General technical rules for measurement, calculation and verification of energy savings in projects; ISO 50015 – Measurement and verification of energy performance; IPMVP – International Performance Measurement and Verification Protocol. Ponieważ powyższe normy i standardy nie są przetłumaczone oficjalnie na język polski, rekomenduje się zlecenie Polskiemu Komitetowi Normalizacyjnemu zadania ich przetłumaczenia.	zróżnicowane (różne normy, różne metody). Zasadnym jest ewolucyjne budowanie wiedzy wśród uczestników rynku nt. metod, które można wykorzystywać i które będą akceptowane w procesie weryfikacji. Zasadnym również jest wykorzystanie istniejącego dorobku normalizacyjnego, który na obecnym etapie wymaga jedynie przetłumaczenia i włączenia do katalogu norm polskich przez PKN, co jest związane z koniecznością wyasygnowania niedużych nakładów finansowych (szacuje się je na kilkadziesiąt tysięcy złotych).
3	Skala zasobów, które Państwo jest skłonne alokować do osiągnięcia celu zwiększenia efektywności energetycznej	Do obsługi systemu BC z budżetu Państwa przeznaczono do tej pory kilka etatów w URE. Koszt uzyskania oszczędności energii w systemie BC jest o rząd wielkości niższy od alternatywnych systemów oraz jest w większości ponoszony pozabudżetowo przez odbiorców końcowych energii oraz realizatorów przedsięwzięć. Dalsza redukcja zasobów, które Państwo jest skłonne alokować wydaje się nie być uzasadniona. W szczególności rozważane zmniejszenie odsetka	Utrzymanie zasady poddawania weryfikacji AEE dla przedsięwzięć innych niż obliczone metodą uproszczoną. Ale wyznaczenie do tego zadania podmiotu posiadającego adekwatne kompetencje i możliwość sprawnego prowadzenia procesu (patrz pkt. 1. powyżej). Dla AEE obliczonych metodą uproszczoną wprowadzenie weryfikacji określonego odsetka. Zwiększenie zasobów dedykowanych do racjonalnej obsługi systemu BC od strony merytoryczno-technicznej (patrz pkt. 2. powyżej). Alokacja dodatkowych dedykowanych zasobów na usprawnienie procesu odwołań od decyzji URE w zakresie merytoryczno-technicznym (poza kwestiami wynikającymi z KPA). Ograniczenie opłacalności wnoszenia opłaty zastępczej przez podmioty zobowiązane oraz	Celem nadrzędnym jest uzyskanie przez krajową gospodarkę realnych oszczędności energii w wolumenie nowych ok. 500-1000 tys. toe/rok, co się przekłada na dodatkową oszczędność kosztów energii o skali wartości ~3-6 mld PLN/rok (czyli ~30-60 mld PLN/rok po 10 latach działania systemu), więc zasadnym wydaje się dostosowanie rozwiązań adekwatnie do skali oczekiwań i alokowanie odpowiednich zasobów uprawniających osiągnięcie celu. W tym celu należy raczej wdrożyć mechanizmy wspierające ewolucyjne

		AEE poddawanych weryfikacji rodzi istotne ryzyka, przede wszystkim w zakresie degradacji jakościowej rynku.	stymulowanie w kierunku konieczności dokumentowania uzyskanych oszczędności w wyniku realizacji faktycznych przedsięwzięć modernizacyjnych.	budowanie trwałego i jakościowego rynku zbudowanego na wiedzy i racjonalnych zasadach. W tym świetle w szczególności pozostawienie większości AEE bez weryfikacji może rodzić ryzyko degeneracji tego wciąż młodego rynku podobnie jak miało to miejsce w przypadku ŚChE. Dla firm audytorskich mogłoby to skutkować koniecznością konkurowania poziomem odwagi w wykazywaniu jak największych oszczędności energii w audytach EE zamiast kompetencjami technicznymi oraz umiejętnością precyzyjnego modelowania procesów energetycznych. Zaś zwrotnie dla przedsiębiorstw reduktowałby się dostęp do doradców pomagających im przechodzić przez rzeczywisty proces transformacji energetycznej.
4	wiarygodność wykazywanych efektów energetycznych	Oszczędności energii wykazywane w AEE w części przypadków mogą budzić wątpliwości pod względem ich zgodności z rzeczywistością.	Wprowadzenie zasady fizycznej weryfikacji części zrealizowanych przedsięwzięć na miejscu przed wydaniem decyzji administracyjnej. Do określenia pozostaje ustalenie odsetka oraz zasad wyboru - np. 5% największych. Dodatkowo można rozważyć wprowadzenie weryfikacji dla określonego odsetka projektów na które wydano już pozytywne decyzje i przyznano BC.	Celem nadrzędnym jest uzyskanie przez krajową gospodarkę realnych oszczędności energii. W tym świetle warto wdrożyć mechanizm mający na celu zbliżenie poziomu oszczędności wykazywanych teoretycznie do rzeczywistych. Realna perspektywa kontroli na miejscu powinna ograniczyć niekorzystne tendencje.
5	dostęp do informacji o procesie wydawania BC	Szereg wniosków do URE o udostępnienie informacji publicznej ze strony uczestników rynku zostało	Nałożenie obowiązku transparentnej sprawozdawczości zawierającej odpowiednią ilość szczegółów dotyczących składanych wniosków oraz wydawanych	Transparentny i nie limitowany dostęp do informacji o przebiegu procesu pozwoli uczestnikom rynku

		rozpatrzonych odmownie. Taki stan rzeczy uniemożliwia dostosowanie się do rzeczywistości. Uczestnicy rynku nie mogą również wesprzeć legislatora oraz regulatora swoimi analizami z powodu braku danych do przeanalizowania.	decyzji. Przykładowy oczekiwany zakres informacji i danych został opisany w korespondencji prowadzonej przez ZAE: https://zae.org.pl/informacja-o-wystosowaniu-przez-zae-wniosku-o-udzielenie-informacji-w-kwestii-stanu-rozpatrywania-przez-ure-wnioskow-o-biale-certyfikaty/	wspierającego realizację celu krajowego w zakresie oszczędności energii na podejmowanie optymalnych decyzji biznesowych.
6	Wybór ścieżki realizacji zapisów Art 28.EED zarówno w okresie przejściowym jak i modelu docelowego zgodnego ze standardami UE: systemu kwalifikacji, certyfikacji i akredytacji	Obecny sposób potwierdzania kwalifikacji do sporządzania AEE nie wypełnia przesłanek Art 28 EED	Rozumiejąc konieczność szybkiego dostosowania prawa krajowego do wymagań EED rekomenduje się aby całe zadanie podzielić na etapy, gdzie pierwszym etapem będzie rozwiązanie pomostowe, ale dające możliwość dalszej ewolucji. Rozwiązaniem tym może być system kwalifikacji oparty o sprawdzone rozwiązanie wdrożone na pdst. Ustawy o OZE - System certyfikacji instalatorów OZE. Może się ono opierać na następujących elementach: 1. Podstawy prawne i organizacyjne Organ nadzorczy: Urząd Dozoru Technicznego (lub alternatywnie KAPE / Instytut Energetyki / NFOŚiGW jako jednostka wspierająca) 2. Certyfikowane kompetencje System mógłby obejmować certyfikację audytorów w rozróżnieniu na specjalizacje, np.: a) Audytor w sektorze budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej b) Audytor w sektorze przemysłowym / przedsiębiorstw c) Audytor efektywności energetycznej (w systemie białych certyfikatów) 3. Wymagania dla kandydatów a) Wykształcenie techniczne (preferowane kierunki: energetyka, inżynieria środowiska, budownictwo) b) Doświadczenie zawodowe (np. 2 lata w obszarze audytów lub zarządzania energią) c) Ukończony kurs certyfikacyjny w jednostce akredytowanej d) Egzamin państwowy z wiedzy	Pierwszy etap dostosowywania przepisów do wymagań Art 25. EED może być oparty o sprawdzone i stosunkowo łatwe do implementacji rozwiązanie. Niemniej, w dalszej kolejności (na przestrzeni następnych lat) zasadnym jest uruchomienie procesu opracowywania regulacji z zastosowaniem koncepcji Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji, co pośrednio wynika z wymogów wynikających z Dyrektywy 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych dla wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w jednym państwie członkowskim, w celu wykonywania zawodu w innym państwie UE, oraz wynika bezpośrednio z Europejskich Ram Kwalifikacji (EQF – European Qualifications Framework) https://prk.men.gov.pl/

			teoretycznej i praktycznej (studium przypadku, interpretacja danych pomiarowych, rozliczenia energii) 4. Egzaminy i szkolenia a) Egzamin organizowany przez UDT lub inną wskazaną instytucję, b) Standaryzacja zakresu wiedzy (wzorem rozporządzenia do OZE), c) Obowiązkowe szkolenia uzupełniające co 5 lat. 5. Rejestr i nadzór a) Rejestr certyfikowanych audytorów prowadzony przez UDT lub inny centralny podmiot, b) Nadzór nad jakością wykonywanych audytów oraz audytowanych przedsięwzięć (np. losowe kontrole, analiza dokumentacji - patrz pkt. 3 oraz 4 powyżej), c) Możliwość zawieszenia lub cofnięcia certyfikatu za rażące naruszenia. 6. Charakterystyka certyfikatu a) Ważność: 5 lat b) Możliwość odnowienia na podstawie: i) Udokumentowanej działalności zawodowej, ii) Odbycia szkoleń aktualizujących. iii) Obowiązkowo egzaminu 7. Obowiązek certyfikacji – kiedy będzie potrzebny? Wymóg posiadania certyfikatu: a) W przypadku sporządzania audytów do uzyskania białych certyfikatów, b) Przy audytach efektywności energetycznej dofinansowywanych ze środków publicznych (FEnIKS, programy NFOŚiGW, itp.), c) Dla audytów energetycznych przedsiębiorstw (zgodnie z ustawą o efektywności energetycznej).	
--	--	--	---	--

Tabela 2. Propozycje i uwagi do rozważenia w późniejszym czasie

lp.	Aspekt	Podjęcie obecne / problem	Podjęcie oczekiwane / rozwiązanie	Uzasadnienie
1	Ograniczanie kosztów obsługi systemu oraz upraszczanie procesu w	Nawet dla prostych przedsięwzięć konieczne jest opracowywanie AEE. Ułatwieniem	Rozpoczęcie prac nad automatyzacją obliczeń efektów energetycznych dla prostych modernizacji wzorem rozwiązań francuskich poprzez zastosowanie katalogu działań	Dla prostych przedsięwzięć modernizacyjnych jak np. modernizacja oświetlenia wydaje

	uzasadnionych przypadkach	jest katalog działań dla których można opracować AEE metodą uproszczoną.	standaryzowanych, co w konsekwencji prowadziłoby do zredukowania zapotrzebowania na wykonywanie AEE dla nich. https://kape.gov.pl/blog/aktualnosci-kape-1/katalog-dziaan-standaryzowanych-jak-usprawnic-programy-wsparcia-oszczedzania-energii-735 W międzyczasie należy rozważyć poszerzenie katalogu przedsięwzięć, dla których można wykonać AEE metodą uproszczoną.	się zasadnym dalsze uproszczenie metod wykazywania efektu energetycznego w celu uwolnienia zasobów na rynku audytorskim do obsługi bardziej wymagających AEE.
2	Wybór ścieżki realizacji zapisów Art28.EED zarówno w okresie przejściowym jak i modelu docelowego zgodnego ze standardami UE: systemu kwalifikacji, certyfikacji i akredytacji	Niezbędne kwalifikacje zawodowe audytora energetycznego / efektywności energetycznej są obecnie praktycznie nieuregulowane. Taka sytuacja skutkuje nadmiernym zróżnicowaniem jakości realizowanych audytów, trudnościami strony popytowej z zatrudnieniem właściwego audytora oraz trudnościami ze strony podażowej tych usług przy konkurowaniu kryteriami jakościowymi.	Uruchomienie systemu ZSK - Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji w tym opis niezbędnych kwalifikacji w sektorze energetyki/budownictwa np. audytor efektywności energetycznej.	Zgodnie z dyrektywą EPBD, oraz EED państwa członkowskie mają zapewnić wykwalifikowanych, certyfikowanych ekspertów, którzy potwierdzają swoje kompetencje przed Instytucjami Certyfikującymi. Realizowane być to powinno poprzez Zintegrowany System Kwalifikacji pod nadzorem Zewnętrznego Podmiotu Zapewnienia Jakości. Zapewnienie funkcjonowania Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji oraz nadzór nad nim pełni Instytut Badań Edukacyjnych Państwowy Instytut Badawczy (IBE) poprzez współtworzenie Sektorowych Ram Kwalifikacji ZSK w tym w Budownictwie i Energetyce - SRKe (obecnie w procesie aktualizacji pod kątem zazielenienia), IBE nadzoruje proces tworzenia nowych kwalifikacji np. audytor efektywności energetycznej, które są rejestrowane w Zintegrowanym

				Rejestrze Kwalifikacji. Ministrowie odpowiedzialni za działy: budownictwa, energii oraz kształcenia ustawicznego winni skoordynować prace. Obecnie KPO daje możliwość sfinansowania tzw. Zazielenienie Ram tak SRKb i SRKe
3	Dostępność na rynku osób adekwatnie wykwalifikowanych do sporządzania różnego rodzaju audytów energetycznych / efektywności energetycznej.	Brak modelowego rozwiązania z wykorzystaniem ZSK w procesie szkolenia i certyfikacji audytorów efektywności energetycznej, osób do doradztwa w zakresie efektywności energetycznej. Konieczność koordynacji zasad kwalifikacji zawodowej grupy zawodowej obejmującej swoją działalnością przekrojowo różne obszary.	Powołanie międzyresortowego zespołu, który opracuje hemogram rozwoju tzw. kwalifikacji rynkowych w auditingu energetycznym i EE. Należy zidentyfikować normy adresowane w art28.u4 EED. Opis nowych kwalifikacji odpowiadających na potrzeby rynku efektywności energetycznej, zgodnych z dyrektywą EPBD, EE	Dzięki nowym kwalifikacjom w sektorze zielonej energetyki i EE na rynek trafią wyszkoleni oraz certyfikowani specjaliści w odpowiednio dużej liczbie. Kompetencje specjalistów potwierdzone przez niezależne Instytucje Certyfikujące zgodne z zapisami dyrektywy o ZSK zapewni efektywne inwestowanie funduszy z KPO na efektywność energetyczną.
4	Zapewnienie obiektywności i transparentności podmiotów uczestniczących w procesie certyfikacji zawodowej audytorów	Skoncentrowanie w jednym podmiocie uprawnień do nadawania i odbierania certyfikacji zawodowej rodzi ryzyko obniżania obiektywności i transparentności procesu.	Zapewnienie rozdziału jednostki szkolącej od prowadzącej proces certyfikacji oraz od prowadzącej proces weryfikacji. Uprawnienia w postaci Certyfikatu winna nadawać Instytucja Certyfikująca, która jest nadzorowana przez Pomiot Zewnętrzny Zapewnienia Jakości, który jest nadzorowany przez właściwe ministerstwo. Instytucja Certyfikująca nie powinna być jednocześnie jednostką szkolącą. Proces weryfikacji (wyrównowej) powinien być prowadzony przez niezależny podmiot.	Zapewnienie obiektywności i transparentności podmiotów uczestniczących w procesie certyfikacji zawodowej audytorów wydaje się niezbędne ponieważ audyty energetyczne / efektywności energetycznej mają wpływ na wydatkowanie środków publicznych.
5	Zapewnienie procesu samodoskonalenia i potwierdzenia kwalifikacji oraz	Tempo rozwoju technologii w zakresie efektywności energetycznej oraz narzędzi	Ustanowienie procesu ciągłego doskonalenia zawodowego audytorów poprzez konieczność odnawiania okresu ważności uprawnień w cyklu co najmniej dopasowanym do tempa	Należy przewidywać, że zarówno normy techniczne, przepisy oraz technologie w zakresie efektywności

uzyskanego uprawnienia	wykorzystywanych w audytingu energetycznym wskazuje na konieczność ustanowienia procesu ciągłego doskonalenia zawodowego audytorów.	zmian w przepisach krajowych i unijnych.	energetycznej będą podlegać dynamicznym zmianom. Poświadczenia kwalifikacji zawodowej mogą na przestrzeni kilku lat okazać się nieaktualne.
---------------------------	--	---	--

Z poważaniem,

Marek Amrozy
Wiceprezes Zarządu SAPE-POLSKA

Marek Adam
Amrozy

Elektronicznie podpisany
przez Marek Adam
Amrozy
Data: 2025.07.14 18:37:52
+02'00'